

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نشریه پیشرو شماره ۴۶

۱۲ فیبروری ۲۰۱۳

روسیه، مخالف پایگاه های دایمی امریکا در افغانستان!

در مدت بیشتر از یک قرن سه امپراتوری قدرتمند جهان، بخت و زور خود را بر سر اشغال افغانستان آزموده اند و هر کدام در ابتداء به تصور این که با کشور عقب مانده و فقیری مواجه هستند، به کشور ما هجوم آورده اند. این غول های بزرگ که بنا به خصلت استعماری و ستراتژی های چپاولگرانه با هزاران سرباز تا دندان مسلح با عنوان کردن دوستی و برادری و اهداف انساندوستانه و از این قبیل ترفندها، داخل افغانستان شده اند، ولی به زودی چهره واقعی خود را نشان داده و هر حرکت مخالف را تحت عناوین مختلف به خاک و خون کشیده و سرکوب نموده اند.

تفاوت هائی را از لحاظ شکلی میان اشغالگران قبلی و فعلی می توان دید. اشغالگران قبلی هر یک با یکه تازی و قدرت نظامی قوی خود به کشور ما حمله نموده و خواستند به تنهایی به اهداف خود دست یابند، در حالی که در اشغال فعلی ایالات متحده امریکا با کشاندن پای سایر امپریالیست ها و مزدوران خود در یک جبهه واحد و در تیبانی و زدوبند میان هم با مجوز شورای امنیت ملل متحد، تحت عنوان «جنگ علیه تروریسم»، آوردن «دموکراسی»، «حقوق زنان» و غیره وارد کشور ما شده اند تا از یکسو بار جنگ و مخارج دیگر در افغانستان را مشترکاً بپردازند و از طرف دیگر امتیازات خرد و کوچکی برای شان داده و آنها را بر محور سیاست های خود، با خود نگه دارند.

با اشغال افغانستان توسط امریکا و متحدان ناتوی اش، هر کدام از این کشورها که در نقاط مختلف افغانستان مستقر گشته و به شکلی از اشکال در کشتار مردم ما دست داشته اند، اما چیز زیادی از اشغال افغانستان نصیب نگشتند و بیشتر تطبیق کننده سیاست های امریکا بودند، یکی پی دیگری نیروهای نظامی خود را تا سال ۲۰۱۴ از افغانستان خارج می سازند، اما به اشکال دیگری می خواهند حضور خود را در کشور ما داشته باشند. امریکا به عنوان گرداننده اصلی سیاست اشغال افغانستان با حفظ بخشی از نیروهای نظامی خود، حضور فعالش را همچنان حفظ خواهد کرد.

حال که پای امضای پیمان امنیتی میان کابل و امریکا و همچنان مسأله پایگاههای دایمی امریکا در خاک افغانستان مطرح می باشد، دولت روسیه از یکطرف نگرانی خود را از نحوه حضور دایمی امریکا مطرح ساخته است و از سوی دیگر با پیش گذاشتن پا برای بازسازی پروژه های روسی، مانند سیلوها، تصدی خانه سازی، خانه علم و فرهنگ، شاهراه سالنگ و نظایر آن، می خواهد نقش فعالتری را در افغانستان ایفاء کند.

روسیه به خوبی می داند که حضور پایگاههای دایمی امریکا در افغانستان محدود به کشور ما نمانده بلکه اهداف ستراتژیک و منطقه ئی خود را دنبال خواهد کرد و این برای روسیه پس از بحران و در حال رشد قابل قبول نیست، به خصوص که اکنون روسیه در پیمان شانگهای، چین را نیز در کنار خود دارد که یک قدرت نظامی - اقتصادی است.

روسیه بارها از امریکا و ناتو خواستار شفاف سازی برنامه‌های خود در افغانستان از جمله خروج نیروهای خود پس از سال ۲۰۱۴ شده است و بارها در مورد ادامه حضور نظامی امریکا در افغانستان ابراز نگرانی کرده است. همچنان ویکتور ایوانوف رئیس سازمان فدرال مبارزه با مواد مخدر روسیه، امریکا و ناتو را متهم می‌سازد که در مبارزه علیه مواد مخدر تلاش لازم به خرج نمی‌دهد و این‌کندی در فعالیت، روسیه را وامی‌دارد تا خود وارد مبارزه با مواد مخدر در افغانستان شود.

به گفته ایوانوف، سالانه در افغانستان ۱۳۰ هزار هکتار زمین زیر کشت کوکنار می‌رود که ۵۰ درصد تولید حاصله از آن از مسیر آسیای مرکزی و روسیه به سمت اروپا قاچاق می‌شود. ایوانوف می‌گوید، در ده سال گذشته تولید و قاچاق مواد مخدر در افغانستان ۴۰ درصد افزایش داشته که باعث افزایش معتادان در روسیه نیز شده است. حضور دایمی امریکا در افغانستان می‌تواند باعث نگرانی و تحریک بیشتر قدرت‌های بزرگ منطقه گردد که دارای سلاح‌های هسته‌ای و قدرت روز افزون نظامی - اقتصادی می‌باشند. تبدیل شدن افغانستان به کانون این اختلافات می‌تواند وضعیت منطقه را بیش از پیش متشنج و این کشورها را به سوی رویارویی نزدیکتر سازد. و در نهایت این افغانستان خواهد بود که بار دیگر در محراق تضادهای جهانی امپریالیست‌ها در آتش بسوزد و خاکستر شود.